

6

6. Rzadki widok – rudzik na śniegu

których znajdują się podmokłe tereny. Główną bazę pokarmową tego ptaka stanowią ryby i inne kręgowce łowione właśnie w wodach tych potoków.

Skalki, ścianki skalne i urwiska w reglach nielicznie zamieszkuje największa polska sowa – puchacz, a także kruki i pustulki. W szczelinach skał swoje gniazda zakłada pomurnik – ptak o szerokim rozmieszczeniu, ale związany tylko ze środowiskiem urwistych skalnych ścian. W niszach skałek i urwisk położonych blisko wody wyprowadza lęgi pliszka górską.

Nocą nad lasami regła dolnego Tatrzańskiego Parku Narodowego rozlega się często głośnie wołanie puszczyka i uszatki.

7. Żerujący bocian czarny

7

Piętro regła górnego

W karpackim borze świerkowym oraz w pozostałościach po borach limbowych spotykamy około 35 lęgowych gatunków ptaków. Większość z nich występuje także w piętrze niższym. To piętro zasiedlają najliczniej – typowo górskie gatunki – dzięcioł trójpalczasty i drozd obroźny. Dzięcioł trójpalczasty w reglu górnym zasiedla głównie suche ulamane świerki. Tutaj bytuje także rzucająca się w oczy orzechówka, której ulubiony, naturalny pokarm stanowią nasiona limby. Dzięki robieniu zapasów na zimę z szyszek i nasion tego drzewa przyczynia się ona do jego rozsiewania. Orzechówka jest także przykładem gatunku, który ulega szybkim procesom synantropizacji (przystosowaniu do życia wśród ludzi) i coraz częściej pokarm jej stanowią odpadki pozostawione przez człowieka. W lasach tego regła swoje ostoje posiadają również jak i w reglu dolnym głuszec, jarząbek oraz dzięcioł czarny. W górnoreglowym borze świerkowym dominantami nadal są szeroko rozmieszczone zięba i rudzik. Oprócz nich występują jednak głównie gatunki preferujące lasy szpilkowe. Należą do nich: mysikrólik, sosnowka, pokrzywnica, drozd obroźny i czubatka.

Wieczorem w maju nad regłami (głównie nad regłem górnym) rozlega się charakterystyczne „chrapanie” oblatujących swoje rewiry w locie godom samców słonek, a nieco dłużej słyhać głośnie kukanie kukulek. Z sów w reglu górnym występuje głównie włochatka i sóweczka, a w drzewostanach wokół otwartych terenów uszatka.

Wśród zespołu ptaków tatrzańskich regli aż 12 gatunków znajduje się na *Czerwonej liście zwierząt ginących i zagrożonych w Polsce*. Są to: jarząbek, głuszec, cietrzew, przepiórka, derkacz, słonka, puchacz, sóweczka, puszczyk uralski, włochatka, dzięcioł trójpalczasty i pomurnik. Są to w większości gatunki związane z naturalnymi lasami, gdzie znajdują optymalne warunki życia. Bez utrzymania drzewostanu w stanie zbliżonym do naturalnego wymienione ptaki nie mają szans na przeżycie.

Tekst: Włodzimierz Cichocki

Zdjęcia: Filip Zięba, Zbigniew Mierczak (1, 3)

Wydawnictwa Tatrzańskiego Parku Narodowego
ul. T. Chałubińskiego 42a, 34-500 Zakopane
Informacja Turystyczna TPN:
tel. +48 18 202 32 88
e-mail: infotur@tpn.pl, www.tpn.pl
Redakcja: Zbigniew Ładygin
ISBN 978-83-60556-23-8
Wyd. III, Zakopane 2007

Czytaj kwartalnik
„Tatry”
www.tatry.tpn.pl

Chrońmy przyrodę
Tatrzańskiego Parku Narodowego

Ptaki tatrzańskich regli

Wydawnictwa Tatrzańskiego Parku Narodowego

1

1. Dzwoniec – jeden z częstszych mieszkańców regła dolnego

Tatrzańskie regle

Lasy w Tatrach stanowią pozostałość prastarej puszczy karpackiej. Zajmują one 12 800 ha, czyli 60,4% powierzchni Tatrzańskiego Parku Narodowego. Lasy te wraz z innymi piętrami roślinno-klimatycznymi jakie dzisiaj wyróżniamy powstały w schyłkowym okresie subborealnym między 3600 a 3000 lat temu.

Decydującą rolę w powstawaniu i kształtowaniu się poszczególnych pięter ma zmiana klimatu wraz ze wzrostem wysokości ponad poziom morza. Ważne jest także podłoże, na którym rośnie roślinność. Najniżej położone piętro tworzą lasy. Lasy te w Tatrach nazywane są reglami. Dzielimy je ze względu na położenie na dolno i górnoreglowe. Bardzo zróżnicowane w swym składzie gatunkowym drzewostany dolnoreglowe dochodzą do wysokości 1250 m n.p.m. Lasy regła górnego, sięgające do wysokości około 1550 m n.p.m. pokrywa karpaccki bór świerkowy i jedynie w rejonie

2. Samiec drozda obrożnego podczas żerowania

2

Tatr Wysokich spotyka się przy górnej granicy lasu szczątkowe pozostałości dawnych borów limbowo-modrzewiowych i limbowych. Oczywiście przejście między poszczególnymi piętrami roślinności jest płynne i często przenikają się one zależnie od podłoża, nachylenia stoku i usytuowania względem stron świata czy nawet działalności ludzkiej. Każde z wyróżnianych pięter roślinno-klimatycznych stwarza inne warunki dla występujących tam ptaków.

Piętro regła dolnego

Regiel dolny jest środowiskiem niejednorodnym, w którym zależnie od podłoża spotykamy buczynę karpacką lub świerczyny moren dolnoreglowych. W reglu dolnym ogólnie gnieździ się 65 gatunków ptaków, czyli większość ze 101 gatunków, których lęgi stwierdzono w Tatrach w ostatnich 30 latach. W awifaunie regła dolnego spotykamy w większości gatunki niżowe, pospolite również w środowiskach synantropijnych (czyli zmienionych przez człowieka) jak np.: z sikor – modraszka i bogatka, kos, drozd śpiewak, zaganiacz, muchołówka żałobna. Z typowo górskich ptaków spotykamy tutaj drozda obrożnego i dzięcioła trójpalczastego. Dzięcioł trójpalczasty swoje gniazda wykuwa w reglu dolnym głównie w spróchniałych, suchych jodłach, a drozd obrożny zamieszkuje skraje lasu w pobliżu polan. Do interesujących ptaków należą również: bocian czarny, gluszec, jarząbek, dzięcioł czarny, puchacz i puszczyk uralski, jastrząb, krogulec i myszołów, a wśród ptaków wróblowych: gil, czyż, krzyżodziób świerkowy, zniczek i muchołówka mała. Liczba gatunków ptaków i ich zagęszczenie jest różna w różnych rejonach tego piętra. Najuboższy skład awifauny mają śródleśne polany, które głównie zamieszkuje derkacz, czasem przepiórka i dymówka, wróbel domowy oraz szpak. Lęgi wśród ludzkich siedzib wyprowadzają kopciuszek, rudzik i pliszka siwa, a szałaszy i wiaty przy

3. Samczyk bogatki

3

4

4. Samiec gila

szlakach oprócz kopciuszka zamieszkuje czasami pliszka górską. Najuboższymi w ptaki lasami regła dolnego są świerczyny moren dolnoreglowych, występujących np. w dolnej części Doliny Suchej Wody i na Wierchu Porońcu. Gniazduje tutaj nie więcej niż 20 gatunków ptaków z dominującymi liczebnie rudzikiem, ziębą, sosnowką i świergotkiem drzewnym. Najlicniejsza w gatunki ptaków jest buczyna karpacka, gdzie stwierdzono ich 38. Zdecydowanymi dominantami oprócz wszędzie pospolitej zięby są: rudzik, świstunka, sosnowka, pierwiosnek, piecuszek i gil. Gatunki te zasiedlają licznie lasy bukowe w całym łuku Karpat Północnych, a nawet większość lasów liściastych na niżu. W tym środowisku występuje muchołówka mała. Bardzo nielicznie spotyka się w reglu dolnym pospolite w piętrze pogórza: trznadla, kulczyka, grubodzioba, dzwońca i szczygła.

Przy strumieniach i w miejscach z gęstym podszytem i runem wyprowadza swe lęgi strzyżyk. Bocian czarny preferuje lasy przez które przepływają liczne potoki i wokół

5. Samiec dzięcioła dużego

5